

jarunski lopoc

Godište 1. , br. 2

- VIJESTI
- INTERLIBER
- AKTUALNO
- KRIZA
- FILM I GLAZBA
- MODA
- ZANIMLJIVOSTI
- HOROSKOP
- RAZONODA
- INTERVJU

Posebne zanimljivosti:

- Petra Jurić, državna prvakinja u umjetničkom klizanju
- DOBRE VIJESTI , školske vijesti - pozitivnim pričama do pozitivnog duha izašle u 12.mj.
- „Jarunska božićna pahuljica” prigodno izdanje „Lopoca” ugledala svijet 18.prosinca 2008. ponos je pomlađenog kadra novinara
- Na prošlogodišnjoj humanitarnoj božićnoj izložbi prikupljeno je 15.980. kn i uplaćeno udruzi PUŽ, iznos od 15.895 kn. S ovogodišnje priredbe prikupljeni novac uplaćen je DOMU ZA NEZBRINUTU DJECU U BISTRU.
- Osmaši su bili na maturaloj ekskurziji
- U veljači međurazredno natjecanje AE-ROBIC

„POMETOVA DRUŽINA” 500 GODINA OD ROĐENJA MARINA DRŽIĆA—VIDRE

Približiti život i djelo Marina Držića današnjim osnovnoškolicima nije laka zadaća

Pisca koji je živio prije pet stotina godina i još k tome pisao „po dubrovačku” teško je razumjeti. Istražili smo kako se živjelo u 16. st., što se u to vrijeme događalo u nas , u Europi i u svijetu. str .2.

Karlo Šušković i Karla Marić u kostimima 16.st.koji su izrađeni u na radionici „Držičevo doba”

Petra Jurić, 8.b—državna prvakinja u umjetničkom klizanju, str.14.

Mijenjajući ime, dodajući brojke ispred imena, dvije zbornice u jednoj , često je zbunjivalo javnost. Od prošle školske godine jedna smo zbornica, jedna škola.

OŠ BARTOLA KAŠIĆA—JARUN

Osnovna škola Bartola Kašića pod sadašnjim imenom nastala je spajanjem 1. i 2. osnovne škole Bartola Kašića Odlukom Skupštine Grada Zagreba. Pod ovim nazivom započela je s radom na početku 2007./2008. školske godine. Pravi cilj spajanja škola bio je nastojanje mjerodavnih da škola radi u jednoj smjeni, a da se višak djelatnika zbrine u Osnovnoj školi Oranice. Argument više bila je i nakana da se već u 2007. godini pristupi izgradnji nove škole Vrbanj 3. Tako bi se rasteretile OŠ Vrbanj i OŠ Bartola Kašića. Nažalost to se još nije dogodilo, tako da smo umjesto smanjenja broja učenika dobili još dvadesetak novih. Naša škola u ovom trenutku broji 725 učenika u 33 razredna odjela. Kada se uzme u obzir da imamo i osam produženih boravaka, primorani smo raditi u dvije smjene. Ono što valja istaknuti je i dalje dobar duh Bartola Kašića koji nas pokreće u nove projekte i traženje najboljih metoda za postizanje izvanrednih postignuća.Od 2004. godine uvršteni smo i u međunarodni projekt eko-škola. Uspješno se provodi projekt Vikendom u športske dvorane. Uzevši u obzir sve napore koje ulažemo u odgoj i obrazovanje, ne čudi da nam se roditelji često obraćaju sa željom da njihovo dijete pohađa našu školu bez obzira što ne pripada našem upisnom području.

Ravnatelj: Mile Mudrovčić

STOP NASILJU

Dječja igra prelazi granicu igre. Učitelji i roditelji zabrinuti ...

da

**RUKOMETNI
MAGAZIN**

21. SVJETSKO

RUKOMETNO PRVENSTVO

Ove godine održava se u Hrvatskoj. Natjecanje je otvoreno 16. siječnja u Splitu u Spaladium Areni, dok će se utakmice odigravati u još 5 gradova: Osijeku, Varaždinu, Zadru, Zagrebu i Poreču.

RUKSI –maskota

IZ SADRŽAJA

INTERLIBER—izložba knjiga i multimedije, strip radionica ...str.4

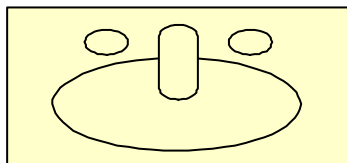
AKTUALNO-zrnca dobrote.....str. 4.-5.

INTERVJU, eko...str.6.-7.

PUT PUTUJEM....str. 8.-9.

IZ RAVNATELJEVE SOBE—razgovor sa

stručnim suradnicima škole— **NULTA TOČKA**

Na putovanje PETOM STRANOM SVIJETA

.....str. 10

FILM—krupni koraci ...

TEAM BUILDING GMG—str..... 11.

PLIVA PATKA...

MUSICAL „Priatelj”... str. 13

SPORT ZVJEZDANO NEBO

INTERVJU P.Jurić.....14

MODNI MAČAK/MAČKE, RAZONODA.... Str.15, 16

P R I L O G :
„Rukometnjak”

UVODNIK — riječ uredništva

Pišu urednice **Marijana Radoš & Ana Matković**

Nakon godinu dana pauze ponovno smo s vama. Cijelo polugodište bilježili smo zanimljivosti koje donosimo na jednom mjestu.

Redakcija je pojačana suradnicima iz šestih razreda, a svakoga od vas pozivamo na suradnju. Pišite, šaljite svoje priloge, prijedloge za rubrike, zanimljivosti (i tračeve...malo žutila nije naodmet).

Odluka u zadnjoj minuti: navijačka groznica SP u rukometu i naš "JL" želi vas razveseliti RUKOMETNIM MAGAZINOM. Mnogi naši suradnici imali su sreće pa navijaju u Areni u Zagrebu i prenose nam u slici i riječi svoj doživljaj! A.M.

Kao posebnost ovog izdanja Lopoča jest i prilog prigodnog izdanja "Jarunska božićna pahuljica" koja je svjetlo dana ugledala na Božićnoj dobrotvornoj priredbi u školi. Budući da nije bio u prodaji, odlučili smo da bude kao poseban dar svakom koji kupi siječansko izdanje Jarunskog Lopoča.

Što se tiče cijene naših novina, ona je također simbolična—10 kuna. Planirana dinamika izlazenja je tri puta godišnje. Ukoliko zanimanje (a i prilozima) bude veće, velike su šanse da bude i češće, stoga javljajte se svojim prilozima. M.R.

glavna urednia:

Ana Matković, 8.b

Uredništvo:

Jan Andabaka, Marin Jerčić, Bruna Bertol, Iva Ajduk (6.b), Stela Salopek, Adelisa, Hodžić, Marin Barbić, Kristian Radoš, (6.a), Filip Špoljarec, Zlatko Hrastić(8.a), Maja Lončarek, Jelena Ljubičić, Dora Aunedi

Lektura:

Štefanija Turković i Evica Tihomirović

Grafičko oblikovanje:

Informatička grupa: učenici 6.a, 6.b te 8.a i 8.b razreda

Tisak: OŠ BARTOLA KAŠIĆA

Voditelj novinarske družine:

Štefanija Turković, prof.

IZ VIJESTI U VIJEST

„POMETOVA DRUŽINA” - 500 GODINA OD ROĐENJA MARINA DRŽIĆA

Plemeniti i dobrotivski skupe. Puče stoari, mladi i mudri. Vidim er da tuj stojte za čut i vidjet i kakvu lijepu stvar. Hote sa mnom u Groad, što će rijet, Dubrovnik. U renesansu kad življaše naš slavljjenik, dum Marin Držić. Njegova je fortuna bila komedija. Komedije je piso, od komedija je literat bio.

Obilježavanje 500. g. rođenja M. Držića

Približiti život i djelo Marina Držića današnjim osnovnoškolcima nije laka zadaća.

Pisca koji je živio prije pet stotina godina i još k tome pisao „po dubrovačku“, teško je razumjeti. Stoga smo odlučili istražiti kako se živjelo u 16. stoljeću, što se u to vrijeme događalo u nas, u Europi i u svijetu.

Nismo putovali na jug „Lijepa naše“, samo smo se preselili u školsku knjižnicu i pomoću knjiga i mrežnih izvora putovali kroz vrijeme. Radilo se po grupama, svaka od njih je imala određeni zadatak: jedna je izrađivala „Držićeve novine“, istraživala se Držićeva biografija i bibliografija njegovih djela. Druga grupa je istraživala običaje i modu njegova vremena, treća povijesna događanja u Dubrovniku i šire. Najzanimljivija je bila prezentacija uradaka. Ona je protekla uz kušanje pogače s maslinama umočene u maslinovo ulje, najvažniju živežnu namirnicu Držićeva vremena. Tu su bile i fritule napravljene po starom receptu koje smo morali umočiti u med jer u Držićevo vrijeme još nije bilo šećera. Bilo je tu i južnog voća koje se u Dubrovnik dovozilo brodovima izdaleka jer su Dubrovčani bili poznati pomorci. Najzanimljiviji su bili kostimi koje su izradile vješte ruke naših učenica. Kostimi su bili jednostavni od običnih raznobojnih vreća za smeće kojima smo dočarali izgled nekadašnjih dubrovačkih „gospara i gospoja“. Iz knjiga smo doznali da je i ta moda bila uvezena iz „Mletaka“ s kojima su Dubrovčani vrlo uspješno trgovali. Melina&Hana, 8.a

NA INTERLIBERU

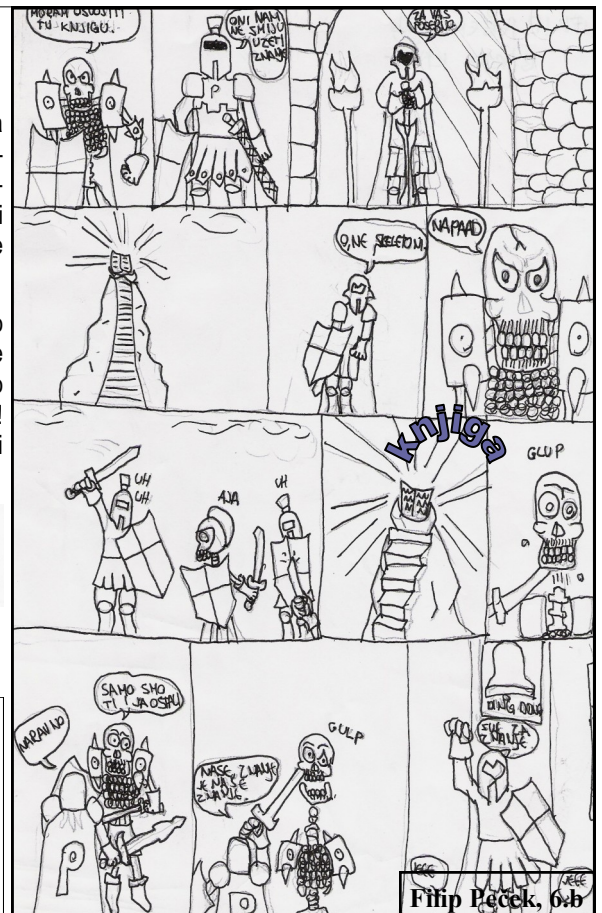
Sajam knjiga: enciklopedije, knjige, romani, stripovi, best-selleri, rječnici...

Piše: Adelisa Hodžić, 6.a

Interliber je pravi pogodak kada je riječ o knjigama. Mnoge je privukao štand sa stripovima. Prolistala sam neke i zaključila da stripove ne čitaju samo djeca ,već i stariji. Prošetala sam paviljonom od štanda do štanda gdje je bilo knjiga za sve: romani za djecu i za starije knjigoljupce;

enciklopedije za istraživače, rječnici za one koji žele učiti strane jezike, a naravno i rječnik hrvatskoga jezika koji bi trebao biti najprodavaniji rječnik, sudeći prema mojim vršnjacima ... Mene je posebno privukao prostor s globusima

Interliber je pravi pogodak kad je riječ o knjigama jer, ako niste znali Interliber je posjetilo oko 100 000 posjetitelja što dokazuje da su Hrvati pravi knjigoljupci! A oni malo kreativniji su se mogli ogledati z kreativnim radionicama, baš kao i mi.

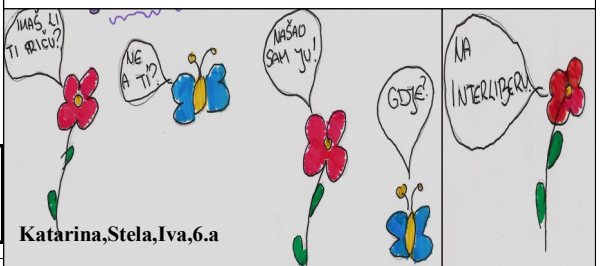

U organizaciji **AUTORSKE KUĆE** učenici naše škole primijenili su teorijska znanja o stripu izrađujući male stripove. Tematski vezali smo se uz knjigu i likove slatkih proizvoda kojima smo na kraju bili svi nagrađeni.

Prateći radionicu uočila sam da je mnogima bilo najteže započeti **PRIČU**.

Stela, Iva Tot i Katarina odabrale su upravo takav početak i napravile dobru najavu za Interliber.

Bruna Bertol, 6.b

Katarina, Stela, Iva, 6.a

Interliber - STRIP RADIONICA, novinarska grupa

BIBLIJA NOVO NA INTERLIBERU

Na ovogodišnjem Interliberu predstavljeno je novo izdanje Biblije izdavača Mozaik knjiga koje će se prodavati samo u pretplati.

Tiskat će se 1500 numeriranih primjeraka i svaka od njih će imati svoj vlasnički list, pa će knjiga biti svojevrsno obiteljsko blago koje će se prenositi s koljena na koljeno. Bit će to najsuvremeniji prijevod Staroga i Novoga zavjeta na hrvatski jezik na kojemu rade vrsni hrvatski bibličari i književnici.

Oprema knjige je vrlo luksuzna – 300 reprodukcija originalnih ilustracija od kojih su neke iz izvornika starih i 1000

godina, a 100 ilustracija je ukrašeno zlatnom folijom. Svi tekstovi i ilustracije preuzeti su iz vrlo vrijednih starih izvornika koji se čuvaju u austrijskoj Nacionalnoj knjižnici. Knjiga će biti ručno uvezana u kožu sa zlatnim ornamentima i zlatnim obrezom listova smještena u luksuzno ukrašeni kovčez.

Više o ovoj vrijednoj knjizi možete pogledati na stranici:

KNJIŽNIČARKA:

Evica Tihomirović, prof.

<http://www.mozaikknjiga.hr/article.aspx?articleid=510&articleviewtype=4#articlepages>

Interliber SAJAM MULTIMEDIJE I GLAZBE

Od 12.—16. studenoga na Velesajmu održan je sajam knjiga u sklopu kojega su bili i dani glazbe i multimedije. Mjesto kao stvoreno za ljubitelje plesa i glazbe. Na plesnom podiju plesao se hip-hop i break dance. Naravno, samo su najbolji pobijedili.

Na ulazu u paviljon bio je postavljen šator u kojem su se nalazile gitare različitih marka i najomiljenija „Gibson“. Posjetitelji su se mogli okušati u sviranju bubnjeva. Na drugom kraju paviljona bila su izložena računala na kojima se slobodno moglo igrati igrice (auto utrke, borbene igre...). U četiri dana trajanja sajma zabilježeno je oko 20 000 posjetitelja, a organizatori izjavljuju da je to bila jedna od najus-

Maja Lončarek, 8.a

Zdrava hrana u škola—koliko nas se hrani

ZDRAVA PREHRANA U ŠKOLI

Statistika—broj učenika koji su pretplaćeni na užinu u školskoj kuhinji (viši razredi) 55 učenika

Ručaju najčešće učenici u produženom boravku, a viši razredi tek 8 učenika, od toga niti jedan osmaš!

U školskoj kuhinji u mjesecu siječnju razgovarali smo s našim školskim kuharicama tetom Ivom i tetom Macom. Porazni su podaci da se tako malo djece hrani u školskoj kuhinji. Što ih to odbija i što biste Vi poduzele da se stanje popravi i da djeca ne preskaču tako važan obrok u danu kao što je doručak (većina nas ne doručkuje).

Na uvođenje programa zdrave prehrane pretpostavljamo utrošeno je mnogo sati planiranja, izračunavanja kalorijske vrijednosti obroka, zadovoljavanje potreba djece za bjelanjčevinama, vitaminima... pogledate li sliku za vrijeme odmora vidjet ćete kako uživamo u „zdravim sendvičima“ / 2 dag parizera, majoneza, kečap i „hrga kruha“/ ...

Teta Iva: Promijenila bih puno

stvari u kuhinji. Na jelovnik bih stavila različitu hranu koju djeca vole, pazeći na vrijednost namirnica. Pizza može biti i s povrćem! Djeca vole i musaku, kupus salatu ... Rado bih ugodila djeci, pa ako

Ove školske godine zabilježen je pad broja učenika koji se hrane u školskoj kuhinji.

treba i ja bih kuhala!

Teta Maca se nadovezuje svojom pričom koja je vrlo nalik na priču tete Ive.

Teta Maca: Kad bih smjela nešto promijeniti, to bih i učinila. Ostajala bih u kuhinji i cijeli dan samo da djeca budu sita i sretna ...

Razgovarali: Filip i Zlatko, 8.a

DANI KRUGA DANI ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE

Nesebično uz pomoć naših roditelja pomazemo potrebitima. Učinili smo to i ove godine na Svjetski dan hrane 16.10.2008.

Priredbom i prikupljenim namirnicama razveselili smo župljane koji u ovim teškim vremenima žive od svojih skromnih primanja ...

Nakon blagoslova i molitve upakirali smo namirnice koje je voditeljica Caritas Jarun podijelila potrebitim župljanima.

Od pšenice do kruha—na stolu - crvena jabuka.

Dora, 8.a

Blagoslovljen kruh

Obitelj za stolom

- glad u Africi

Kristina, 8.a

ZRNCA NAŠE DOBROTE

U DOMU U NAZOROVJ

S vjeroučiteljicom smo posjetili dom u Nazorovoj. S nama su bili učenici šestih razreda.

Svatko je ponio darove za djecu. U domu je sve bilo ukrašeno za Božić. Ušla sam s prijateljima. Bile su tamo dvije prostorije. Ušla sam u lijevu. Tamo je bilo puno djece. Jedna djevojčica me pogledala, nasmijala se, priskočila i zagrlila me. Bila sam sretna, dala joj svoj dar. Ona ga je odmah otvorila i razveselila se plišanim igračkama i odjeći. U drugoj ruci nosila sam Sarin dar. Sara je nažalost bila bolesna i nije došla u školu.

Kada sam odlazila, obuzela me tuga zbog te djece, ali i radost što sam učinila dobro djelo.

Marta Jerković,

Dok sam bila u domu u Nazorovoj, duša mi je bila otvorena. Bilo mi je jako drago vidjeti tu djecu i pitati što žele. Zaboljelo me što oni nemaju svoje roditelje. Poželjela sam da svi oni budu kod mene. Na povratku sam bila jako tužna. Nadam se da su sada živi i zdravi i da imaju svoju obitelj.

Drago mi je da sam bila tamo. To je u meni probudilo toliko ljubavi. Ana Dabro,

Svake godine prije zimskih i proljetnih praznika naš razred s razrednicom posjećuje djecu u Nazorovoj. Iznimnu podršku daju nam i naši roditelji. Košarama s voćem, higijenskim potrepštinama i pidžamicama malo smo pomogli. .7.b

SVE ĆE BITI DOBRO

Sve će biti dobro, nježno i smiješno

Kad je vrijeme sunčano i sniježno.

To znade i radnik mrav

I putnik kit

Koji je prošao pola svijeta

Tog plavo-zelenog planeta.

Sve će biti dobro

Uvijek i sad ...

To znade cijeli grad.

Dobro, ne baš uvijek, ali znaj

Sve ima sretan kraj.

Lara Anić-Milić,

POSJETILI SMO DJECU S POSEBNIM POTREBAMA U OŠ MATE LOVRAKA

Obavijest učenicima da u predblagdansko vrijeme prikupljamo darove za djecu s posebnim potrebama bio je dovoljan znak pa da ravnateljeva soba bude pretijesna. Inicijator ovog susreta je 5.c sa svojom razrednicom Ivanom Mijočević i vjeroučiteljicom Jelenom Mudrovčić, a ostali učenici su podržali ovu akciju.

(preuzeto iz Dobrih vijesti)

BOŽIČNA PRODAJNA IZLOŽBA

Dana 18. PROSINCA 2008. u 17.00 sati u prostoru OŠ Bartola Kašića održana je Božićna prodajna izložba. Kao i svake godine, svaki je razred napravio svoj izložbeni štand na kojem je prodavao svoje maštovite radove, čestitke, kolače i još mnogo stvari kojima su pokušali privući posjetitelje da kupe nešto, baš na njihovom štandu. Prikupljeni novčani prilozid idu u dobrotvorne svrhe, a svaki se razred potajno nadao da će skupiti više novaca nego drugi. Pobrinali smo se i za dobru atmosferu. Uz naše osmijehe, povlačenje za rukav, i plemenitu namjenu lijepo je da ste bili s nama i da ste kupili ponešto jer, usrećili ste sebe i one kojima je to potrebno.

Filip Špoljarec, 8.a

Sve po malo kuna ... 5.a

JARUNSKI DUHOVNI KUTIĆ - MALE VIJESTI I OBAVIJESTI

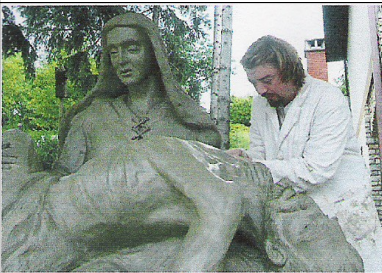
CRKVA SV. MATI SLOBODE pripremio: Marin Barbić, 6.a

PIETA je djelo u kršćanskoj umjetnosti koje prikazuje Djevicu Mariju koja drži mrtvo tijelo Isusa, najčešće prikazivan kao skulptura.

Michelangelo: Pieta

Poznati svećenik Zlatko Sudac izradio je veliku brončanu skulpturu Pieta koju je darovao Svetištu Svete Mati Slobode na zagrebačkom Jarunu. Skulptura koja prikazuje trenutak kada Isusa skidaju s križa te predaju njegovoj majci Djevici Mariji, bila je posvećena uz nazočnost velikog broja vjernika. Posebnost Sudčeve skulpture je u tome što je Majka Božja prikazana kao naša primorska žena.

Nakon otkrivanja Pieta velečasni Sudac služio je misu. Mnogi vjernici ostali su ispred crkve. Misnom slavljem nazočili su i mnogi naši učenici. Bio je ro za nas jedan lijep doživljaj.

Pripremio: Marin Barbić, 6.a

PIETA na Jarunu autora Z.Sudca

TUŽNA VIJEST

Smrt je trenutak kada prestaje ovozemaljsko fizičko postojanje osobe, a duša nastavlja svoj put dijeleći radost i životna iskustva s drugim dušama

Među njima je i naša kolegica i vaša profesorica gospoda
ANA MALIK

učiteljica matematike

koja je u našoj školi podučila mnoge naraštaje matematičkim znanjima i učinila da matematika ne bude bauk. Kao pedagoški djelatnik svojim je učenicima uvijek bila potpora, brinula za njih, bodrila ih kada su posustajali pred malim životnim preprekama, a nama učiteljima bila je draga kolegica koja se kroz teške životne prilike hrabro borila i ostavila nam svoje iskustvo - **ne posustati**.

Snivaj u miru.

urednica Š.T.

VJERONAUČNA OLIMPIJADA

Ove godine učenici sedmih razreda sudjelovat će na VJERONAUČNEOJ OLIMPIJADI koja će se održati u mjesecu svibnju.

Tema Olimpijade je SVETI FRANJO te našim predstavnicima želimo da ih vodi njegov duh u bratstvu, toleranciji i ljubavi prema svim ovozemaljskim stvorenjima.

PRVOPRIČESNICI

Draga dječice, Prva sv. pričest je 10. svibnja u našoj župi Duha Svetoga. Radujem se vašem prvom susretu sa živim Isusom koji će od tog trenutka biti trajno prisutan u vašim srcima i trajno rado viđen gost u cijelom životu. Čuvajte to divno prijateljstvo i njegujte ga svima nama na radost.

Vaša vjeroučiteljica Dubravka Udatny

KRIZMANICI

Učenici osmih razreda uz redovito pohađanje izborne nastave vjeronauka počeli su i s dodatnim zadacima učenja i pripremanja za ovaj veliki događaj—primanje sakramenta krizme. Dodatno odlaze u Crkvu na pripreme i vesele se...

Svetac kojem se najviše raduju djeca Nikola prije dolaska u domove malih Kašića imao je pune ruke posla. Trebao je pročitati sva pisma, razvrstati ih i naravno na kraju darovati... U čizmicama nisu bili samo lijepi darovi i slatkiši. Našla se tu i poneka zlatna šiba!

DRAGI SVETI NIKOLA ...

Pismo svetom Nikoli
Dragi sveti Nikola!
Bio sam malo slabčiji, Potukao sam se
s bratom, nisam slušao braku. Molim te
donesi mi playstation i tenisice ma
kolače, čokoladu i loptu.
Kvala ti sveti Nikola,
Tvoj Fran

Pismo svetom Nikoli
Dragi sveti Nikola!
Pisanim da ponekad
mislim jako dobro. Ali obećajem
da ću se popraviti. Željela bih
da mi daruješ lijepi rozi plet,
Da budem lijepa i zgodna.
Tvoja Ana

Pismo svetom Nikoli
Dragi sveti Nikola!
Želio bih knjige o dinosaurima no nisam
bio dobar! Kravo sam knjižke, kravo sam
budi kukuruz a i malitino mačke.
Molim te spusti mi sveti nikola, popraviti
ću se i pokušat ću biti dobar. Tvoja
mista, ne zaboravi moju sestru!
Kvala ti sveti Nikola,
Voli te Florijan.

OTVORI OČI I VIDI SVIJET

Uređeno pročelje zgrade, oslikani zidovi u predvorju škole i porte, izložbeni panoi ... svakodnevno nas okružuju i nenametljivo razvijaju naš osjećaj za lijepo.

Učiteljica lik.kult. Nelka Čular

Pripremajući se za razgovor sa svojom nastavnicom, samouvjerenom sam počela bilježiti pitanja —zastala već na prvom—**Uspijevate li motivirati svakog učenika?**

Odgovor na to pitanje poznat je svakome od nas. Uspijeva. Svatko želi što bolju ocjenu iz predmeta te potruži izvršiti postavljeni zadatak, a i teorijska znanja o bojama, perspektivi, slikarskim tehnikama lako se pamte. Mjesto razgovora—učionica likovne kulture u koju sam do sada ušla oko 115 puta. Toliko je naime sati likovne kulture održano od 5. razreda do ovog trenutka. Premalo za nas, ali za nastavnicu puno ... Pokucala sam na vrata kabineta nakon nastave i ... ona je tu ...

Prepoznatljiva bilježnica je na katedri, a iza hrpe „slikarskih platna“ pozdravlja me blagim glasom s osmijehom na licu nastavnica Nelka Čular. Nespretno izvlačim stolac stružući po podu. Posve sam zbunjena jer ovo je moj prvi intervju. Vježba postavljanja pitanja jednostavnija je od pravog razgovora, pa makar i s osobom koju poznaješ. Gledam u pitanja i redosljed mi se ne sviđa. Priznajem joj, a ona me ohrabri.

N.Č.: Samo postavi bilo koje pitanje. Važno je početi, a onda sve poteče. I umjetniku je ponekad teško započeti stvarati jer nema konačnu viziju, a umjetničko djelo ipak nastane.

L.: Jeste li u djetinjstvu crtali po blokčićima i sanjarili da jednom postanete umjetnica? Kako je otkriven Vaš dar i tko Vas je poticao?

N.Č.: Kad sam išla u peti razred, u naše je selo došla jedna rođakinja iz grada. Dok smo bili za stolom, uzela je olovku i papir i brzo nacrtala jedan profil neprekinutom linijom. To me je toliko oduševilo, da sam od tada i ja htjela tako znati crtati. I tako je počelo ...

L.: Koju granu umjetnosti najviše volite? Otkrijte našim čitateljima kako je proteklo Vaše školovanje.

N.Č.: Kad netko voli slikarstvo, voli i crtež i skulpturu. Onda nešto prevagne. Kod skulpture je problem materijal.

Što se tiče srednje škole, mene su odrasli krivo usmjerili. Završila sam srednju medicinsku i imam i bolničkog iskustva. Rekla sam ti da sam od petog razreda zavoljela likovno izražavanje. Kad nešto voliš, i imaš dara za to, jer Bog ti ne bi dao ljubav za nešto, a da ti nije usadio talent za to, težiš to i ostvariti. Tako sam upisala Akademiju likovnih umjetnosti smjer kiparstvo.

L.: Kakav je osjećaj dok stvarate svoje djelo? Slušate li glazbu (koju) ili stvarate u tišini?

N.Č.: Volim tišinu. Dok crtam ili slikam moram biti u miru i imati vremena na raspolaganju. To me ispunjava. Napetost ne popušta sve dok rad ne bude gotov.

L.: Izlažete li svoje radove? Gdje? Jeste li nagrađivani za svoje umjetničko stvaralaštvo?

N.Č.: Do sada sam imala dvije samostalne izložbe i nekoliko skupnih izložba. Tijekom studija nagrađena sam za jedno likovno rješenje.

L.: Jeste li ostvarili svoje snove kao umjetnica ili još sanjate?

N.Č.: Želim više raditi, ali nemam vremena, jer pravi rezultati nastaju ako se radi kontinuirano, puno i kad si sav u „tom filmu“.

L.: Kako se kao umjetnica osjećate među bučnim, razigranim učenicima? Rekli ste da volite tišinu. Što Vam daje snage da izdržite?

N.Č.: Dobro si rekla, okružje je bučno, ali ja volim ovaj posao i ne zamjeram vam povremenu preveliku živahnost, to je razdoblje vašeg odrastanja i ja ga prihvaćam.

Bježim od duge priče o našem ponašanju i skrećem s teme o našem ponašanju novim pitanjem.

L.: Kako otkrivete učenike nadarene za likovni izraz? Imate li informaciju koliko je Vaših učenika upisalo umjetničku školu?

N.Č.: Nadarenost se najbolje vidi iz crteža. U umjetničke škole upisuje se po dvoje, troje učenika svake godine. Nekada nadareni učenici upisuju gimnaziju, a kasnije se odlu-

L.: Jesu li tematski likovni natječaji za Vas izazov ili obveza. Pamтите li učenike čiji su radovi polučili zapažene uspjehe na takvim smotrama?

N.Č.: Likovna smotra je obavezan natječaj. Naravno da se pamte uspjesi i imena učenika, no najsvježiji je prošlogodišnji Projekt likovnog natječaja temeljen je na programu Ujedinjenih naroda za okoliš (UNEP). Cilj tog projekta je bio kako likovnim govorom izraziti i istaknuti nacionalno bogatstvo naše prirodne baštine... Jednu od 10 ravnopravnih nagrada dobila je Klasja Habjan, tada učenica 8.r., a sada učenica I. gimnazije. Kao nastavnica likovne kulture rado se odazivam na natječaje i izložbe učeničkih radova, no nastavni program ne ostavlja mi puno vremena za takve projekte.

No, imam i ja pitanje za tebe. U koju ćeš se školu upisati nakon osmog razreda? Umjetničku?

L.: I sada još recite da nas naši učitelji ne poznaju! Da želim upisati Primijenjenu smjer fotograf. Može li jedna zajednička fotografija? Filip već nestrpljivo čeka na moj znak ispred vrata!

Iza hrpe „platna“ u ugodnom razgovoru Maja Lončarek, 8.a s nastavnicom lik. kulture Nelkom Čular
Foto: Filip Špoljarec, 8.a

b
o
j
e

Postoje razne vrste boja: od veselih do tužnih; od svijetlih do tamnih; umjetne i prirodne, tople i hladne. Svaka boja ima neko svoje značenje.

Npr. Žuta znači svjetlo, plavo uvijek sa sobom nosi neku čežnju, bijela znači čistoću, crvena izražava strast, crna se koristi za izražavanje nečega lošega.

siva nosi obilježje ozbiljnosti..

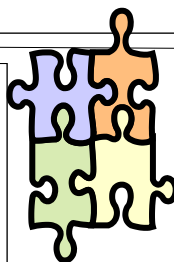
Ružičasta je tzv. „ženska“ boja, a plava „muška“. Tako roditelji odjenu svoje bebe pa ih u parku odmah prepoznate po spolu.

Svako oko nalazi svoje zadovoljenje u određenoj boji. Moje ga nalazi u žutoj.

Boje se dalje dijele u skupine: „šarene“ (kromatske) i neboje (akromatske).

U šarene boje spadaju sve, osim crne, bijele i sive.

Boje dijelimo na svijetle (žuta, crvena, narančasta) i tamne (zelena, plava, ljubičasta). Bojom možemo izraziti veselje i tugu.. Ova podjela boja utječe i na naš izbor boja odjeće. Kad sam neraspoložen, podižem svoje raspoloženje izborom boja - danas sam u žutoj majici.

Kristian A., 8.b

„ ... Morate naučiti svoju djecu da je tlo pod njihovim stopama, pepeo njihovih djedova. Tako će oni poštovati zemlju, recite vašoj djeci da je zemlja s nama u srodstvu. Učite vašu djecu kao što činimo mi s našom da je Zemlja naša majka. Što god snađe Zemlju, snači će i sinove Zemlje. Ako čovjek pljuje na tlo, pljuje na sebe samoga.

Tako je pisao poglavica Seattle...

Priroda je važan čimbenik u čovjekovu životu, zato je moramo čuvati! Ne ostavljati krupni otpad u šumama, potocima, morima... Treba stalno tražiti i osmišljavati nove načine kako očuvati i zaštititi prirodu. Upozoravati kada vidimo nekoga da svjesno zagađuje (Marin, 6.b)

Moj tata i ja vodimo brigu o razvrstavanju smeća. Još od malena ja mu pomažem da odnosi otpad. Zajedno razvrstavamo smeće na tri zasebne cjeline (staklo-papir-organski otpad)

Ljeti na moru čudim se kupaćima koji iza sebe ostave hrpe smeća, očekujući da će to netko drugi počistiti. Na plažama bi trebali biti redari koji bi takve ljude kaznili **n o v č a n o m k a z n o m**. Za Božić kitimo jelku koja je posađena u loncu, pa je kasnije moj tata i ja sadimo pred kućom (ako nemate vlastiti prostor za sadnju, posadite biljku na nekoj slobodnoj površini u gradu ili je vratite u obližnju šumu).

(Bruno Lukas)

Plastične boce vraćam u trgovinu (za to dobijem i nešto kuna), svoju sobu održavam čistom sredstvima koja ne štete prirodi (biorazgradiva, ekološka sredstva). (Lara)

Ne zagađujem planet. Papir, staklo i limenke odlažem u spremnike za njih. (Darko)

Foto: Kristian Radoš: „BIJEG U ZELENU OAZU“

Ne bacam smeće na pod, ne trgam cvijeće i ne gazim ga, ne uništavam klupice i ljučjačke u parkovima, razvrstavam otpad: papir u plavi spremnik, staklene boce u zeleni spremnik, baterije u poseban sandučić u Konzumu ili u školi ... (Elena)

Dok perem zube, zatvaram slavinu i tako štedim vodu. (Mira)

U razgovoru smo primijetili, a i u pisanim odgovorima, da anketirani učenici griješe u uporabi izraza recikliranje. Mnogi taj izraz rabe u značenju razvrstavanja.

RECIKLIRANJE OBJAŠNJENJE POJMA - ponovno upotrijebiti otpatke u proizvodnom procesu.

O pozitivnim utjecajima recikliranja rekli ste:

- Recikliranjem stakla smanjuje se potrošnja prirodnih sirovina
- Recikliranjem papira čuvamo šume od sječe, štedimo energiju. Za proizvodnju 1 t bijelog papira trebaju 2 t drveta, a za proizvodnju 1 t recikliranog papira treba 1.2 tone otpadnog papira.
- Recikliranjem plastike čuvamo prirodu jer se ona od svih materijala najdulje razgrađuje

(U anketi su sudjelovali učenici 6.a razreda)

ANKETU OBRADILA: Bruna Bertol, 6.b

EKO DAN - 3.C

Utorkom je na našem rasporedu EKO radionica. Razveselila nas je ova 4.XI.

Na ruke smo stavili najlonske rukavice, tete spremačice su nam dale vreće za smeće i mi smo vrijedno krenuli u akciju skupljanja smeća koje narušava ljepotu našeg školskog dvorišta i igrališta gdje provodimo dio slobodnog vremena.

Na zadirkivanje nekih učenika nismo se obazirali, već smo im poručili da mi želimo ČIST I UREDAN OKOLIŠ, a ovim putem im poručujemo da i oni zavrnu rukave i ... počiste za sobom!

8. b U EKO AKCIJI

Jesu li baš oni dobili packe od učenika trećeg C nismo pitali jer njihove pune ruke i zadovoljna lica bila su dovoljna da nam približe stvarno stanje onečišćenih travnjaka i igrališta.

Znak zabrane na ulaznim vratima u školsko dvorište vlasnicima kućnih ljubimaca ignoriraju

Piše: Bruna, 6.b

Sve češće vlasnici pasa svoje ljubimce šecu po školskom dvorištu ne osvrćući se na znak da je psima ulaz zabranjen. Vlasnici nisu ni svjesni da se tu igraju djeca, a da njihovi ljubimci ostavljaju iza sebe nered. Za dobrobit djece koja se ovdje igraju, vlasnici neka ne dovode pse na istrčavanje na školsko igralište, a i šetnja uz Vrapčak bi godila i jednima i drugima.

ZIMSKA IDILA u školskom dvorištu. Ni traga smeću. Sve je bijelo i ekolozi se neopterećeno prepuštaju zimskim radostima.

Foto: Filip i Zlatko, 8.a

MI NISMO KUĆNI LJUBIMCI I OVO JE NAŠE MJESTO ZA IGROU ! Školsko dvorište!

Maturalac

Pripreme su započele u svibnju, u lipnju je sve dogovoreno (odredište i uplate). Mjesta euforiji nije bilo - prvo ocjene, uspjeh je važan za upis u srednju ; male pozitivne roditeljske ocjene su upalile ... o maturalcu svi pišemo, manje ili više uspješno ... ponešto smo izdvojili za povijest

Euforija prije maturalca je rasla među većinom učenika. Neki učenici samo su pričali o maturalcu, kako će biti zabavno i gotovo nitko se nije mogao usredotočiti na nastavu. Tko bi ih mogao kriviti! Bit će to četiri dana bez roditelja u društvu prijatelja. Ja nisam bio previše uzbuđen. Još je tjedan i pol do maturalca, pa se možda i to promijeni. I promijenilo se! Krajem prvog tjedna, točnije u subotu, otišao sam u šoping. Kupio sam novi ručnik i nove sunčane naočale da bih izgledao cool. Budući da je škola bila popodne, odlučio sam se spakirati u utorak ujutro. Izvadio sam svoj plavi kofer, u njega nabacao svoju najbolju robu i sve potrebne kozmetičke stvarčice.

Na dan polaska uzbuđen je bilo na vrhuncu. Nestrpljivo smo čekali dozvolu za ulazak u autobus. Mi iz 8.a i 8.b tradicionalno dijelimo prostor. Tijekom putovanja iz zadnjeg dijela autobusa dopirala je glasna nepoćudna muzika „cajke“ na koju je uslijedila reakcija iz prednjeg dijela, klasično „buuuuu“!

Dolazak u hotelsko naselje u Sv. Filipu i Jakovu bio je prepun iščekivanja: tko je s kime u sobi. Uslijedio je hladan tuš. Iako je svima na početku bilo jasno da neće biti **mikseva u sobama**, nisu skrivali razočaranje. Nisam uspio izbrojiti odnos razočaranih „cure:dečki“. Dnevni programi bili su ispunjeni obilascima i kulturom, a večernji odlascima u disco, pa malim noćnim razgovorima. Uglavnom, ujutro smo se budili neispavani s velikim plavo-ljubičastim podočnjacima.

Zadnje jutro pred povratak bilo je **slobodno vrijeme - za pakiranje!** Nakon ručka popadali smo na svoja sjedala u autobusu, no idila odmora bila je kratka vijeka - uslijedio je izlazak iz autobusa u kišnom Ninu. Atmosfera u autobusu nakon Nina bila je nekako umrtvljena ispunjena nekom tugom, vjerojatno zbog povratka u školsku svakodnevicu.

Zlatko Hrastić, 8.a

POZOR: Ova priča pisana je tinejdžerskom rukom i na pokvarenoj tipkovnici!

Sjela sam na kamen. Moj crveni kovčeg je ležao pored mene. Pogledavala sam Bartola Kašića. „Znaš li ti koliko je sati?“ obratim mu se. Šutio je. Razgovaram s kipom. Očito nešto nije u redu sa mnom.

U nadi da će se netko uskoro pojaviti nešto ranije, ustala sam i pogledala dolazi li tko. „Dora!“ Začujem svoje ime i prepoznam Melinin glas. „Hvala Bogu! Ovaj put ne kasniš!“ primijeti prijateljica pomalo sarkastično, a sve zbog toga što ja inače uvijek kasnim par minuta (dobro, deset minuta).

Raspričale smo se. Vrijeme je prošlo nevjerojatno brzo. Pojavili su se i ostali: profesori, razrednici društvo iz sva četiri osma razreda. Pogledom sam tražila Hanu. Vidjela sam je kako stoji s Viktorijom, a Maja nam je upravo prilazila. „Ajme, kako će biti dosadno na maturalcu!“ (Maja obično prigovara unaprijed!). No Melina uvijek ima rečenicu spasa: „Zašto? Pa valjda ćemo nešto napraviti da nam bude zabavno.“ Ja sam neutralna. Mislim da će nam u nekim trenucima biti lijepo, u drugim dosadno do bola. U raspravu između Meline i Maje nisam se htjela miješati. Glasnu viku u dvorištu prekinuo je zvuk autobusa i onda glasni povici u stilu - jupi, hura, konačno...

Nakon što sam podosta puta bila gurnuta od veselih suučenika dok sam pokušavala ugurati svoj kovčeg u spremište autobusa, uskočila sam u bus i zauzela mjesto uz Maju. Iz ruksaka sam izvukla svoj vjerni mobitel i bijele slušalice, uključila na najjače što se može. Guns'n'Rosesi i November Rain uspavljivali su me. Pogledala sam Maju, ona je već spavala.

... More, galebovi i moji prijatelji. Zadar - izlazimo iz autobusa: od Relje preko crve sv. Stošije do Orgulja. Sve smo vidjeli. Noge su me užasno boljale. Hotelski smještaj. U sobi sam s Melinom. Nas dvije imamo puno zajedničkog. Pridružile su nam se Maja i Hana. Pričamo, šalimo se, temeljito pregledavamo sobu. Prilično lijep apartman. Pospremljeni kreveti uskoro prestaju biti pospremljeni, roba izviruje iz kovčega, ali mi se super družimo! No u našu sobu ulazi uljez, razrednica! Već se crvenimo zbog nereda, ali riječ je o većem problemu - cure iz našeg razreda i većina iz drugih bi u disco. Dogovor kuću gradi - dvoje profesora bit će u pratnji. Ja nisam htjela ići i još nekoliko djevojaka je odustalo pa smo se zabavljale u hotelu. Sljedeći dan kupanje! Svako malo nekoga ispravljam da tekućina u kojoj se kupamo nije voda nego more. Maja me potapljala, a ja sam joj svesrdno vraćala. Viktorija, Melina i Hana su nam se približile i slatkasto počele nagovarati da navečer idemo u disco. Budući da je zadnji dan, pristajem. Večernje pripreme su potrajale. Bile smo zadovoljne svojim izgledom... Zastala sam ispred disca - narodnjaci! „Ma nije valjda! Ja ne ulazim!“ vrištim. Maja me smiruje. Gunsens! Ah! Nakon toplog sprajta bacamo se na plesni podij. Plesale smo dok nam se leđa i vrat nisu ukočili, pa još i grčevi u nogama, a onda je pjesma završila ...

„Zaaadar! Budi se!“ dopirao je Majin glas kroz krčanje u mojim slušalicama. Vrijeme je za protezanje nogu. Poput robota izlazim iz autobusa. **Maturalac tek počinje!**

Dora Aunedi, 8.a

Noć uoči maturalca (mislim da nisam bio jedini) nisam mogao zaspati zbog prevelikog uzbuđenja, ali i straha da ne zakasnim. Naravno, stigao sam dovoljno rano da zauzmem mjesto na galeriji (zadnje sjedalo u autobusu).

Tijekom putovanja bilo je zabavno. Planiralo se što će se raditi. Svatko mora imati svoju priču po povratku u školu (simpatija, prelazak u drugu sobu preko balkona, a da te ne primijete, možda i prva cigareta...).

Razgled Zadra ostao mi je u lijepom sjećanju, posebno morske orgulje.

Kupanje, večernji programi, disco, obilazak Šibenika, Nacionalnog parka Krka, Biograda na Moru, Nina... Iako se tijekom ta četiri dana nismo uspjeli odmoriti, baš kao i naši profesori koji su stalno vodili brigu o nama, toliko nam je bilo lijepo i zabavno da nas uopće nije smetalo to što smo se vratili umorni i nevoljni za rad u školi (ovo drugo je ionako konstanta, op.urednika).

Ivan Lončar, 8.a

PORUKA: Ana, palačinke su bile super! Miha, upiši se u kuharsku - špagete ti nisu bogznašto!

Generacija osmaša—zajednička fotografija u Ninu, rujun 2008.g.

FARMA, SLJEME, KRAPINA, GRANEŠINA, KRK, VUKOVAR ...

IZVANUČIONIČKA NASTAVA NA SLJEMENU

U suradnji s Agronomskim fakultetom posjetili smo poljoprivredno dobro na Sljemenu.

Vidjeli smo travnjake i doznali ponešto o uzgoju krava u otvorenim stajama. Posebno nas se dojmio kemijski laboratorij koji je među najvećim laboratorijima u Europi. Nakon predavanja i rješavanja zadataka, vrijeme smo proveli u prirodi u ugodnom druženju i sportskim igrama. Sedmašica

PETAŠI U KRAPINI

Posjet Arheološkom nalazištu u Krapini razveselio je nas petaše. Boravak na Hušnjakovu približio nam je život pračovjeka i njegove obitelji.

Arheološke iskopine i stručno vodstvo u muzeju pomogli su nam u rješavanju zadataka koje su nam pripremili naši učitelji.

Onaj drugi dio programa nas je veoma razveselio jer smo igrali nogomet, graničara ...

Petašica

K R K

Nakon glagoljanja u školi, nastavili smo s glagoljaštvom na izvoru Bašćanske ploče.

Razgledali smo Košljun, bili u muzeju i crkvi, vidjeli prve jaslice, zbirku novčića (numizmatička zbirka) i još puno toga, a onda smo se zaputili u Bašku, točnije u Jurandvor gdje se nalazi crkva Sv. Lucije u kojoj se čuva Bašćanska ploča (original se nalazi u HAZ-u).

Kupili smo glagoljičke suvenire, a onda se zaputili u Krk. Šetnja uz more godila nam je nakon napornog učenja.

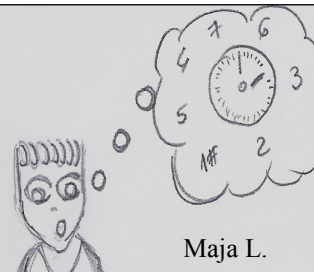
šestašica

Minute

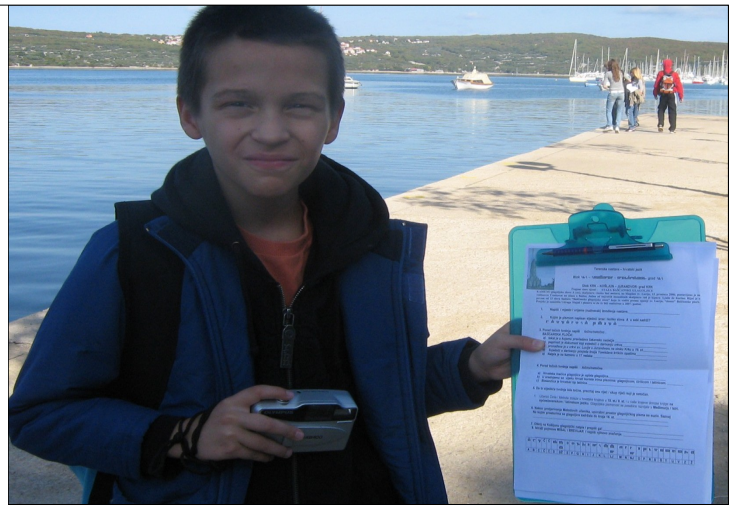
Nekad duge kao vječnost, a nekad prolete kao vlak. Duge su kada na njih obraćam pažnju brojeći ih. Tada se čine kao sati. Skup od 45 minuta je najduži. Naime, to je onaj duuuugi školski sat u učionici engleskog, matematike i fizike. Imam osjećaj da me više umore takve duge četrdesetpetominutne minute, nego bilo koji trening ili fizički napor. Tijekom takvih minuta pada mi raspoloženje, postajem nekako uspavan i beživotan. Draže su mi leteće minute. To su one minute koje prolete u dobrom društvu, sportu, gledanju utakmica, izletima, izlascima i praznicima. U školi oli su leteće minute na satu TZK-e, a produžene šezdeset-

minutne su one koje prolete u gledanju rukometa.

Postoje i one vrlo, vrlo kratke minute - e to su one krizne minute, zadnje minute ... Liječničke hitne intervencije u kojima bi spore minute dobro došle. Minute svoga života ne treba puštati olako, treba ih iskoristiti na najbolji način. Eto, i ja hvatam zadnju minutu za još jedan pogled na uradak o minutama - točka. Marko Tolić, 8.a

Maja L.

„Volim izvanučiioničku nastavu jer uopće nemam osjećaj da učim i puno toga mi „ostane“, a i vrijeme brzo prođe.“ Ivan Petković, 6.b
Foto: I. Tolić, 6.a

VRIJEME JE ... naši biseri o pojmu vremena u nekom sasvim našem trenutku ... „nemam vremena razgovarati o vremenu u „cajt notu“ sam ... zvući za minutu !(prof.).

VRIJEME

U Zagrebu je pola jedanaest, a u Buenos Airesu je pola osam. Koja vremenska razlika! E, pa ja to nisam razumjela do petog razreda. Onda sam to shvatila, ali ubrzo se pojavilo novo vrijeme - sat koji se pomiče za jedan sat unaprijed pa onda unatrag! Koja zavrzlama! Ne mogu ne spomenuti i Djeda Božićnjaka! U jednoj noći (24 sata - kod nas dan, kod onih drugih noć) svoj djeci svijeta podijeli darove spuštajući se niz dimnjak, pa još pojede kolačiće. Kako to uspijeva?! Moja prijateljica u deset minuta ne može doći po mene, a put koji treba prijeći ja prijedem u pet minuta ...

... Kolikogod je Djedica star on sve stigne, a meni je često problem doći u školu na vrijeme. Valjda je vrijeme na njegovoj strani. Govoreći o vremenu, u dvadeset četiri sata kojih ima u jednome danu, ljudi se žale kako nemaju vremena. Mislim da možeš naći vremena ako to istinski želiš. Pišem o vremenu i pogledavam na sat, običan s kazaljka, i pada mi na um nešto meni nelogično - na digitalnim satovima vrijeme ponoći prikazuje se kao nula nula : nula nula, a nitko ne kaže gle nula je sati. Voljela bih stručno objašnjenje ove svjetske pojave!

I dok zapisujem o vremenu, zaključujem da ja puno toga ne kužim o vremenu, ali ima vremena da to naučim.

- Dodatak mojem vremenskom razmišljanju: vrijeme može biti toplo i hladno (volim toplinu, posebno sunčano vrijeme, premda tada pocrvenim kao rak); može biti teško (teška vremena, često se spominju doma) ...
- I sada doista nemam više vremena. Zvući!

Tea Antolić, 8.b

VRIJEME je...

- temperatura, kiša, snijeg ...
- imenica, s.r.jd.
- mjerač naše dobi
- ono što se može trošiti kao novac: uludo i pametno (Luka)
- prijelazno razdoblje u kojem se događa... (još skрати Marine!)
- za RUKOMET, profesorice!

Obrada teksta: Ana M.

OVO JE NULTA TOČKA NASILJA natpis je s desne strane ulaza u školu, s vanjske strane ispred porte. I doista tu se ništa ne događa, vjerojatno zbog budnog oka dežurne osobe - spremačice ili domara. (op. a. članka).

MI O NASILJU

Ima li u školi nasilja? Tko su nasilnici? Tko su žrtve? Kako se biraju žrtve? Anketu smo proveli u školi na uzorku učenika 6. i 8. razreda. Temi su pret hodila samo vlastita iskustva, bez dodatne edukacije putem literature. Nakon provedene ankete o istoj smo temi razgovarali s ravnateljem, pedagogom, psihologinjom, defektologinjom i knjižničarkom škole

Većina ispitanika potvrdno je odgovorila na upit ima li nasilja u školi: 96%, a 4% ispitanika tvrdi da nasilja nema. Nameće mi se pitanje jesu li možda baš oni - nasilnici? Ili možda ipak samo prestrašene žrtve.

Ne znam hoće li ovaj članak nanijeti štetu ovoj našoj odgojnoj ustanovi, no vrijeme je da prestanemo šutjeti i otvoreno progovorimo da nasilje postoji i da ono nije samo fizičko, već i psihičko. Naši roditelji često svjesno zažmire na naše razmirice i kažu kako je to samo „faza odrastanja“, ta i oni su se tako posvađali, pa se opet pomirili i to nije ostavilo nikakve traume u njihovu odrastanju...

- Nasilnici se obično okome na vršnjaka ili mlađega učenika ako su mu se zamjerili „krivi pogled“.
- Nasilja ima i u kvartu. Bilo bi dobro kada bi u školi postavili nadzorne kamere.
- Najčešći oblik nasilja među šestašima je tučnjava. Oni kažu „tak se mi igramo“.
- To ti je kad neki dečko ili cura pokušava nešto dobiti na silu.
- Nasilje je i stalno izrugivanje, iz dana u dan.

ČUJTE NAS, NASILJE JE NEZNANJE

... naziv je akcije u kojoj su jučer učenici OŠ Bartola Kašića zajedničkim zviždanjem digli glas protiv nasilja. Akciju je pokrenuo Dječji sabor znanja, organizacija sastavljena od 22 osnovnoškolca iz cijele Hrvatske - župana iz 21 županije i predsjednika Antonija Stanešića. Sabor je akciju osmislio još 1. listopada, na Dan borbe protiv neznanja. Htjeli smo odrasle upozoriti na porast nasilja u društvu i u školama. Djeca su ponekad nasilna, ali samo zato što ne znaju kakve su posljedice takovoga ponašanja. I mi imamo svoje probleme, nije nam lako. Kad bi nam odrasli više pomagali, od jednog problema ne bi nastala dva objašnjava Antonio koji je predsjedničko mjesto izborio izvršnim ocjenama i mnogobrojnim izvanškolskim aktivnostima. Taj zaposleni osnovnoškolac, koji o problemima vršnjaka govori subotom u Emisiji „Dječji Megaherc“ na Kato ličkom radiju, svjestan je toga da će i najglasniji zvuk dječjih zviždaljki

Učitelji su zabrinuti jer ta dječja „igra“ prelazi granicu igre i postaje nešto puno ozbiljnije... Izricanjem pedagoških mjera nastoji se učenicima, a i roditeljima skrenuti pozornost na problem koji nije zaobišao našu školu.

Nakon razgovora s ravnateljem, pedagogom i psihologom našli smo se pred problemom kako prenijeti razgovor/intervju koji smo napravili s njima. Naime, njihova razmišljanja se podudaraju te smo izdvojili ono bitno:

- Nasilje nije iznjedrilo naše vrijeme i ne vjeruju da će u ovom vremenu ono nestati.
- Trebamo nastojati da ga bude što manje, prvi korak prema tome je osviještenost svakog učenika.
- Samo nasilje događa se kada si pojedinci dozvole više slobode od one koja je uobičajeno normirana svim moralnim kodeksima i kućnim redom Škole.
- Neki roditelji poučavaju djecu kako će se „zaštiti“ uzvraćanjem nasilja.
- Za neuspjeh djeteta roditelji prebacuju krivnju na učitelja.
- Više povjerenja u institucije doprinijelo bi smanjenju nasilničkog ponašanja.

(Ana M. i Jelena Ljubičić)

s ovim naslovom izišao je članak u Večernjem listu 28.10.2008.. Tekst članka prenosimo u cijelosti.

teško prekinuti vladavinu nasilja. Ipak podignuta buka, kaže, možda natjera odrasle da poslušaju što im djeca žele reći. S Antonijem se slažu i učenici 6.c Angelina, Dino i Nikola koji misle da roditelji premalo slušaju djecu i premalo se o njoj brinu, pa djecu ne nauče lijepom ponašanju. „Kod nas u razredu baš i nema nasilja, ne tučemo se i ne ogovaramo jer znamo kako je nama kad čujemo trač o sebi. Ne želimo da se drugi tako osjećaju. Nasilje je samo dokaz slabosti“, kažu dodajući kako bi se nasilniku osvetili tako da bi kupili čokoladu i podijelili je sa svima o s i m s n j i m . Zviždanje protiv nasilja, upućuje nas Antonio, uskoro će se nastaviti i u drugim osnovnim školama.

Osnovna škola Bartola Kašića izabrana je za početak akcije jer je u njoj prva veleposjednica Klara Atalić, učenica 2. c razreda koja je pobijedila na Učilici „Trkom do znanja“ i osvojila zemljište i kuću***

PETA STRANA SVIJETA

Svaki je čovjek rođen s nekom sposobnošću. Neki ljudi je još nisu otkrili i misle da ju ne posjeduju. Svoje sposobnosti otkrivam polako. Upravo peta strana svijeta je moje najdraže otkriće.

... Dan kao svi drugi. Roditelji su do kasno bili na poslu, školske obveze sam ispunila. Monotona kiša nije prestajala padati, mrak se provlačio kroz ulice ... Kako ispuniti vrijeme? Navlačim kišnu kabanicu, a obrambeni kišni sustav obogatim reklamnim kišobranom i gumenim čizmama ... Gazim po lokvama prema slabo osvijetljenom prozoru knjižnice. Ulazim, odložim kišobran, približim se pultu. Osvrćem se, ali ne vidim knjižničarku. Podižem se na prste, zavirujem preko pulta.

Dok sam virila preko pulta, začula sam šuškanje ... pa šaptanje, a onda glasan smijeh. Osvrnula sam se ne bi li ugledala onoga tko se smije. Ispred mene su se pojavila dva neobična stvorenja. Jedno je bilo malo, crvene čupave kose i prčastog nosa, a na sebi je imalo žuto odijelce. Drugi je također bio malen, ali je imao žutu kosu i crveno odijelce. Počeli su u isti glas izgovarati riječi naopačke i smijuljiti se. Tada je došla djevojčica i kroz

smijeh rekla: „Ne boj se! To su moja dva kućna ljubimca i zovu se Naopačkići. Oni su blizanci koji sve govore naopako, a zna se dogoditi da se i obuku naopako.“

Blizanci Naopačkići primili su me za ruku i vukli me do police s knjigama na kojoj je pisalo „bajke“. Moram priznati da se na tom odjelu nikada nisam previše zadržavala jer bajke sam već odavno prerasla. Pa to je za prvašice, a ne za neku šestašicu koja čita ozbiljne knjige (lektiru, na primjer). Malo sam se oprirala, no Naopačkići su bili jači. Jedan je uzeo debelu knjigu na kojoj je pisalo „100 najljepših bajki svijeta“ Otvorili su stranicu na kojoj je pisalo PLANET VESELIĆ. Naopačkići su počeli skakati i govoriti naopačke, a onda je došla njihova vlasnica (neodoljivo me podsjećala na knjižničarku!) i rekla da su došli s tog planeta kako bi u svoj probudili maštu.

Sjela sam na pod (super što su stavili topli tapison), naslonila se na policu i počela čitati ... Super planet! Do sada sam čula za Ulicu lipa, tratinčica, maGNolija, ruža ... , ali imena ulica na planetu Veselić su posebna: Ulica nakrivljene šarene kuće, Smjehoulica, Čokoulica ... Zamislite da živite u Sladoledulici u kojoj su grmovi od sladolednih kuglica ili u Čokoulici gdje su krovovi od čokolade ... U ustima sam osjećala sve slatke okuse i poželjela glasno se nasmijati kad me prene dobro poznati glas knjižničarke: „Opet ti roditelji rade do kasno!“ Pružila mi je ruku i krenule smo prema pultu. Nisam ispuštala bajke. Zadužila sam knjigu te žurnim koracima krenula kući u strahu da ne izgubim Planet Veselić i otkrivenu PETU STRANU SVIJETA—stranu mašte i rano potisnutog djetinjstva. POUKA. Najteži dio u razgovoru o djelu! ŠTO JE PISAC TIME ŽELIO REČI?

Odrastanje ne znači i napuštanje svijeta mašte i bajki. Svi putovi vode na PETU STRANU SVIJETA u svijet knjige!

Marijana Radoš, 6.b

FILM KRUPNI KORACI NAŠIH FILMAŠA

Filmska grupa naše škole ovu je školsku godinu započela s državnim natjecanjem. Riječ je o 46. reviji hrvatskog filmskog i video stvaralaštva djece. Revija se održala u Čakovcu i to od 25. do 28. rujna, a iz naše je škole stručni žiri u sastavu Krešimir Mikić, Snježana Tribuson, Joško Marušić, Slaven Zečević i Maja Flego, za natjecanje odabrao tri filma. Riječ je o igranom filmu, spotu i dokumentarnom filmu. Igrani film „Svašta“ govori i nekoliko osmašica kojima se sviđa isti dečko. Sve je u redu dok ga one zajedno gledaju kako na igralištu igra nogomet, ali kada jedna od njih odluči krenuti u akciju, nastaje strka. Međusobno čupanje prikazano je na humorističan način i to tako da se međusobno nokautiraju, lete i padaju. Na kraju filma na igralište dolazi neka nova učenica, učenik prekida nogomet i odlazi s njom. Usput prolaze pored učenica koje nokautirane leže na travi.

Spot „Nula osma kao pjesma“ nastao je za potrebe humanitarne izložbe u školi. Uz božićnu pjesmu reda se niz kratkih školskih priča koje započinju sukobima, a sve završavaju sretno i razdragano.

Pun je efekata i pobrao je velike simpatije svih koji su ga gledali.

Treći, dokumentarni film „Kamera ide“, nastao je slučajno. Namjera je bila snimiti film u kojem se učenica žali svojoj razrednici na sve što je, kako ona kaže, trusi (živcira). No, prilikom snimanja bilo je puno smijeha i ponovnih i ponovnih pokušaja snimanja i tako je nastao slučajni dokumentarac koji pokazuje sve muke oko snimanja. Uz voditeljicu filmske grupe, profesoricu Marinu Zlatarić, na Reviji je uživalo i devet učenika (osmašica). Te su dane u filmskim ostvarenjima učenika osnovnih škola iz cijele Hrvatske uživale Ana Maria Sarjanović, Doris Marinić, Ana Baketa, Anja Eloise Livaić, Martina Gluhinić, Sanja Vidak, Dora Vaing, Josipa Petrić i Antonela Magdić. Prema njihovim riječima ova im je Revija u Čakovcu bila nešto što će pamtili, pamtili i pamtili...

Nakon Revije isti su filmovi, uz još jedan igrani film „Raskrižje“, poslani i prikazani i na Međunarodnom filmskom festivalu djece i mladeži u Grčkoj. Festival pod nazivom „Camera zizanio“ održao se u grčkom gradu Pyrgos i to od 29. studenog do 6. prosinca. Upravo je to bio povod da ekipa emisije „Kokice“ s našim filmašima napravi prilog za HTV. .

Filmašice s prof. Zlatarić na 46. reviji u Čakovcu

Filmska grupa, naravno, ide dalje. Trenutačno se priprema za snimanje igranoga filma „Poruka“. Riječ je o filmu koji se snima prema priči Dine Ljubana. Scenarij i knjigu snimanja napisali su Ema Kovačević, Marko Nemet, Kristijan Štefanec i Dino Ljuban. Audicija za glumce već je provedena i izabrani su glumci, a među njima i profesor Zlatan Živičnjak koji će, naravno, glumiti - profesora. Snimateljska obuka također je obavljena. Film će snimati Nikolina Aničić, Tea Škreblin i Lea Šaronja.

Osim toga filma, „na čekanju“ je još pet priča koje čekaju scenarij, knjigu snimanja, audiciju, snimateljsku obuku, snimanje, montažu...

Autor teksta: Članovi filmske grupe 8.c i d razreda

OSCAR je popularno ime za američku filmsku nagradu *Academy Award* koju svake godine dodjeljuje

Akademija filmskih umjetnosti i znanosti (AMPAS) kako bi se odala počast izvrsnosti profesionalaca u filmskoj industriji, uključujući redatelje, producente i scenariste. I mi imamo svog Oscara **Oscar a la Bartol**

NASILJE U CRTANOM FILMU

Marin Barbić, 6.a

Prije dvadesetak godina jedno je istraživanje pokazalo da prosječno dijete u SAD-u do završetka srednje škole provelo 11 000 sati u školi, gledalo je televiziju 15 000 sati te je u tom vremenu vidjelo oko 18 000 ubojstava i svjedočilo nebrojenim scenama nasilja: tučnjavama, zlostavljanjima, pljačkama, fizičkom uništavanju, paleži, bombardiranju.

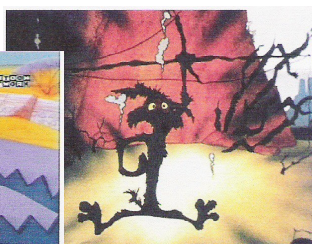
1. treba postaviti zamku ...

Primjeri nasilja u crtanom filmu su: Ptica Trkica, Tom i Jerry, Yu-gi-oh...prisjetite se filмова koji nas okružuju.

2. onda lik pocrni i priča ide dalje - preživio je... do novog kadra...

OSVRT NA DOKUMENTARNI FILM prof. Zlatarić

18. prosinca, sat hrvatskog jezika...

Pod jakim dojmom prethodnog dana, posjeta gradu Vukovaru, sjedamo u učionicu hrvatskog jezika. Četvrtu školsku godinu na ovaj dan obilježavamo obljetnicu pada grada Vukovara. Danas je to nešto drukčije. Sat medijske kulture—dokumentarni film.

Zbor Židova, Nabucco. razliježe se glasno učionicom. Zvuk aviona, sirene ... nižu se slike razorenog grada ... bolnica...Kadrovi iz bolnice vraćaju me na jučerašnji posjet . Otkucaji srca u zvučnoj podlozi bude strah, napetost, iščekivanje. Slike su svježije, osjećam miris podruma ... Kadar u dugačkom podrumskom hodniku bolnice. Ispisane bijele zidne pločice...Potresna priča liječnika koji je u ovim prostorijama zbrinjavao ranjenike, priča o bombi „krmači“... Novi kadar, nova pjesma. Zelena slavonska prostranstva, osjećaj slobode do detalj plana ... znak opasnosti od mina! Dora Aunedi , 8.a

**Zimski praznici s
Nazorom u Gradu
mladih u Granešini
od 2. do 6.siječnja
2009. , a neki su
ostali na Jarunu**

Mnogo je školaraca doma došlo nogu mokrih do koljena, a krivac tome je zaleđeni potok Vrapčak.

Hladna zima u led je okovala i naš potok Vrapčak oko kojega je svakodnevno bilo vrlo živo. U potrazi za avanturom odlučili smo hodati po ledu. Zaleđeni potok činio nam se dovoljno čvrstom podlogom. No, Bruno Lukas je ipak bio pretežak i pod njegovom težinom led je popustio, a njegova noga uronila je u hladnu vodu. Nije trebalo dugo čekati da led popusti pod težinom društva. Darko, Kristijan i još neki otišli su doma nogu mokrih do koljena.

Srećom, sve je završilo samo s mokrom obućom i mokrim hlačama. (Što bi tek bilo da se krenulo u avanturu na jezeru)!

Luka Obadić, 6.a

UREDNIŠTVO NA ODMORU !!! TEAM BUILDING

Team building—druženje u svrhu bolje efektivnosti u skupnom radu.

Ocjene mi nisu blistale u učeničkoj knjižici a tu je bila i opomena razrednika. Kako uvjeriti roditelje da me puste na zimovanje. "Team building" pa da! I tata i mama ponekad odlaze na vikend programe koje organiziraju njihove ustanove... I onda malo gundaju "Kak' si to oni zamišljaju? A obitelj? Tko će im kuhati? Paziti na djecu..." E pa sad i ja "moram" na "team building" s novinarima! Super za nagovor roditelja!

No nije baš sve išlo glatko. Roditelji su nešto dogovarali, no

jutro pred odlazak bilo je pravo iznenađenje za mene. Zatekao sam mamu kako pakira moju putnu torbu. Odmah sam joj priskočio pomoći. Odvezli su me na Borongaj gdje me je dočekala tv reporterka kojoj sam nešto izgovorio u mikrofon i s nestrpljenjem potražio "društvo novinara" koje se već udobno smjestilo u autobusu.

Svoj boravak u Gradu mladih u Granešini osmislili smo igrom i druženjem, a što se tiče novinarstva sveli to na minimalac, pa sada muku mučimo sa zaključenjem ovog broja.

(Mihovil Sopina, 8.b)

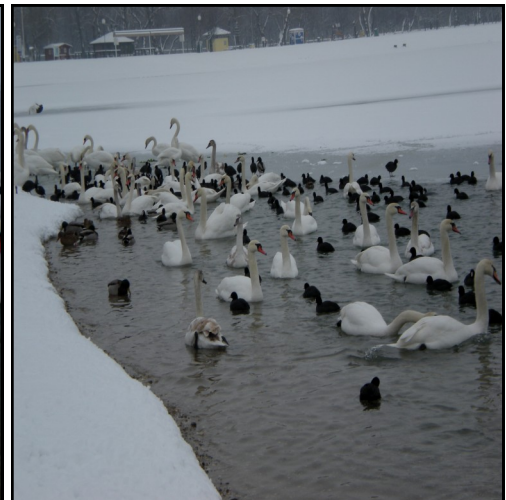

„vježba koncentracije uz belu” Možda padne i koja dobra ideja za novine...

Ana i Luc, pišu li članak ili... biraju glazbene brojeve u GMG disku „Samo nemoj cajke! Plizzzz!”

ZIMSKA IDILA NA JARUNU

Siječanjskoj zimskoj idili na Jarunu nisu mogli odoljeti naši fotoreporter Vlaho i Igor. I sad još recite da dečki nisu romantične duše!

Lonjsko polje „Rodina kuća” ; Ivan Tolić,6.a

PRIČA O RODI

Još kao maloj roditelji su mi rekli da me je donijela roda i ostavila ispred njihovih vrata. Mene je zanimalo je li roda doista toliko jaka da može nositi u kljunu nekih 3 kg tereta Odrastajući istraživala sam rodine sposobnosti. Za vrijeme praznika bila sam s djedom i bakom u vikendici u Ozlju. Na dimnjaku susjedne kuće vidjela sam rodino gnijezdo. Popela sam se na tavan, ali u rodinom gnijezdu nije bilo nikakve bebe. Svaki dan sam provjeravala gnijezdo, ali ništa se nije dogodilo, osim što smo se mi spremali u Zagreb. Odlazeći iz dvorišta, primijetila sam da roda nije u svom gnijezdu. Aha! Valjda je nekome

nosi bebū ili je išla po nju? To nisam mogla dokučiti.

Po povratku u Zagreb uzela sam enciklopediju o životinjama i proučavala rode. Spoznaja da rode žive u močvarama šokirala me! Znači da sam ja iz močvare. Onda je ljutnja na stanište prestala, ali se pojavila ona druga : zašto me dala nekoj obitelji ako mi je ona majka? Bila sam jako ljuta na nju. A tako bi bilo lijepo gledati svijet iz gnijezda s visokog dimnjaka i grijati se pod njenim mekim perjem.

... Prolazile su godine, krenula sam u školu, naučila puno o rodama, ali i o bebama kako dolaze na svijet. No, i danas kada vidim rodu rado se sjetim svojih prvih spoznaja o životu.

Petra Bračun, 8.b

„Bijela roda (Ciconia ciconia) europska je gnjezdarica. U Hrvatskoj gnjezdi 1500 parova u dolinama rijeka Save, Drave i Dunava.

Ova vrsta ptice gradi jedno od najvećih i najtežih gnjezda u ptičjem svijetu i do 180x180x80 cm, a može težiti preko tone. Na području Hrvatske bijela roda smještava 70% svojih gnjezda na krovove stambenih ili gospodarskih kuća, 26% na stupove električne mreže i 4% na drveće.

PLIVA PATKA PREKO SAVE, NOSI PISMO NAVRH GLAVE

Pismo galebu Jonathanu Livingstonu

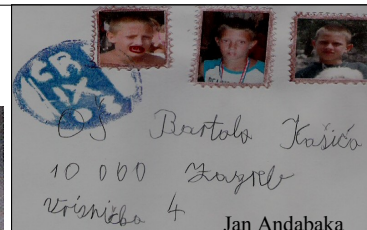
Galebe Jonathanu Livingstone, obraćam ti se iz nekoliko razloga. Prvi je taj što te želim pitati kako si se ti, obična nebeska ptico, uspio tako snažno oduprijeti zakonu jata, kako si uspio biti toliko uporan, marljiv i ambiciozan te prebroditi sve prepreke koje su ti se našle na putu do sjaja i uspjeha? Stvarno ti se divim što si na život gledao iz druge perspektive! Dok su se ostali galebovi mučili tražeći hranu, ti si se prepustio usavršavanju leta i svim svojim srcem uživao u čarima ovog nep-

redvidivog života. Osobito je plemenito od tebe to, da si nakon što si usavršio tehniku letenja, znanje prenosio na druge galebove koji su također, baš kao ti, željeli nešto više, nešto puno bolje od samoga letenja do brodića i natrag do obale. Ponekad se i ja želim vinuti u visine i samo na trenutak zaboraviti sve probleme i tegobe života. Ti si, možda, najbolji dokaz da se upornim i marljivim radom može postići sve što želiš, bez obzira na prepreke. Kada bi barem i ljudi bili kao ti: slobodni, uporni, plemeniti, ali

prije svega sposobni da se prepuste čarima života i svim njegovim ljepotama. Upravo se zato nadam se da ćeš barem malom broju ljudi biti uzor kojem će se diviti. Baš kao što ti se divim ja

Vendi Dujmović, 8.c

„ZBIRKA MARAKA“ Karela Čapeka bila je poticaj da i sami postanemo **filatelisti**. No, pojedinci su otišli i korak dalje „**tiskali i vlastitu marku**“.

Svoje marke imaju države, gradovi, pokrajine, a imaju ih i pojedinci u našoj školi. Tiskane su maloj nakladi, pa su posebno cijenjene među sakupljačima

Svaku uslugu treba platiti, pa tako i dostavu pošte. Za te potrebe izdaju se poštanske marke. Čitajući tekst Karela Čapeka „Zbirka maraka“ i mi smo poželjeli imati svoju zbirku maraka, biti filatelisti. Naše marke ne možete kupiti na kiosku ili u pošti, tek ih se moglo pogledati na školskom panou u učionici hrvatskog jezika (76).

U časopisu „Meridijani“ pronašli smo podatak da postoje i marke izmišljenih zemalja koje ni slučajno ne služe za frankiranje poštanskih pošiljaka, nego samo za olakšavanje džepova lakovjernih turista ili filatelista, a poznate su pod imenom „Cinderella“ (Pepeļjuga).

U provedenoj ANKETI na pitanje što je FILATELIJA od 110 ispitanika 14 je znalo točan odgovor. Bilo je i šaljivih kao to ima veze s nečim iz fizike!

Dragi gospodine Ephraime!

Pišem vam, eto, kako bih vas možda malo bolje upoznala budući da čitajući vaše štivo nisam o vama uspjela doznati onoliko koliko sam poželjela iako ste upravo vi jedan od glavnih likova knjige „Kod kuće je najgora“. I nije stvar u tome što me je skoro svaka vaša riječ obasipala smijehom pa sam, možda, tu i tamo nešto propustila, nego je riječ o nečemu što, upravo pišući ovo, pokušavam dokučiti. O vama samo znam da ste čovjek kojega ništa ne može iznenaditi, čovjek koji sve oko sebe shvaća kao najobičniju stvar. Ništa vam nije nimalo čudno, iako se radi o stvarno neuobičajenim pojavama. Evo kako ja to tumačim. Vi ste, zapravo, jedan vrlo normalan čovjek koji je jednostavno odlučio ne živcirati se stvarima koje bi, po mom mišljenju, čovjeka trebale izživirati barem trunkicu. Naravno, gledajući sve to s pozitivne strane, ispada da vi samo želite dugo živjeti. Iako i vi imate nekoga, ako smijem reći svoju veselu obitelj, koja vas dovodi do ruba, ipak ste velika iznimka. Vi doista sve prihvaćate „mirne ruke i glasnicu“ i tako se sve više slažete sa svojom obitelji koja probleme rješava brzo i bez svađa. Ne dozvoljavate da vas itko ili išta spriječi na putu vašega potpuno običnoga i normalnoga života. Očito je da stvari koje ne možete promijeniti, jednostavno prihvaćate. Za vas nije sve crno kao što se to čini na prvi pogled. Sve ovisi kako čovjek na to gleda. A vi stvarno svakom problemu dodajete osmijeh. I po tome ste, moram priznati, velika iznimka u ovom našem svijetu.

Marcela Stamenov, 8.d

MUSICAL „PRIJATELJ“ pjesmom protiv droge

Jarunski lopoči s nastupa u OŠ LJUBLJNICA

Musical „Prijatelji“ govori o problemima mladih ljudi, tinejdžera, i njihovim preokupacijama. Mnogi izlaz iz svih teških situacija vide u alkoholu, pušenju i drogi. Priča koju je napisao i uglazbio učitelj

glazbene kulture Milivoj Briški vodi nas pjesmom i plesom u otkrivanje da je izlaz iz teških situacija u prijateljstvu i ljubavi prema bližnjima.

Emma Lacković i Ana Maria Škrobo, 8.a

Preporukom Gradskog ureda za zdravstvo musiclom „Prijatelj“ učenici, članovi zbora Jarunski lopoči, odlaze na nastupe u druge škole. Do sada su gostovali u osnovnim školama Kustošija, I. Meštrovic, Ljubljana, a s drugim školama u gradu dogovaraju se termini. U prosincu nastupili su i na Trgu na otvorenoj pozornici, a u mjesecu „dobrote“ bili su u staračkom domu u Selskoj i oduševili tamošnje stanovare.

Našim imenjicima želimo puno nastupa kako bi poruku musicla čulo što više naših vršnjaka te da nitko od njih (a i nas) ne krene krivim putem u budućnost.

NEIZVJESNO FINALE IZMEĐU 6.a i 6.c

Sportska redakcija 6.r.: Bruno, Marko, Luka, Darko

U napetoj završnici međurazrednog turnira suočili su se 6.a i 6.c. Bilo je puno propuštenih prilika, suza i očajja, pa čak i penala koji su presudili finalnu utakmicu. Prvim poluvremenom dominirao je 6.a. Svojim napadima i dobro složenom taktici održavali su rezultat, iako su nedostajala dva ponajbolja igrača iz prve postave (koji?). Na odmor otišli su s prednošću od dva gola (3 : 1).

Drugo poluvrijeme donijelo je preokret u igri. 6.c je izjednačio rezultat

Promijenili rezultat. I dalje je bilo neriješeno te su slijedili penali. U napetoj završnici utakmice, nakon pucanja penala krajnji rezultat preokrenuo se u korist 6. c rezultatom 6 : / u korist cekača.

Konačni poredak na ljestvici :

1. mjesto 6. c
2. mjesto 6.a
3. mjesto 5.a

NOGOMETNI TURNIR - OSMAŠI

Uredio: Marko Šimić, 8.a

Prije početka zimskih praznika odigran je nogometni turnir između 8. razreda. Zbog nedostatka igrača 8.d je odustao od turnira, stoga su se igrane samo tri utakmice između 8. a, b i c razreda.

Utakmicom između 8.b i 8.c započeo je turnir. Dominirao je 8.b te je utakmica završena velikom gol razlikom.

Druga neizvjesna utakmica igrala se između 8.a i 8.b .

Zadnju utakmicu turnira odigrali su 8.a i 8.c. Bolji je bio 8.a.

REZULTATI

8.b - 8.c	11 : 6
8.a - 8.b	5 : 6
8.a - 8.c	6 : 5

8. b	6	17 : 11
8. a	3	11 : 11
8. c	0	11 : 17

Petra Jurić, juniorska prvakinja RH

INTERVJU - PETRA JURIC državna prvakinja u umjetničkom klizanju

U vrhu perspektivnih djevojčica u umjetničkom klizanju je moja prijateljica iz razreda Petra Jurić. Kada biste mene pitali o Petri rekla bih sasvim obična cura, odlikašica, stidljiva (o svojim uspjesima rijetko govori). Ona jednostavno želi biti Petra iz 8.b

J.L.: Kako i kada si počela klizati?

Petra: Znaš oduvijek sam bila puna energije pa su me roditelji upisali na gimnastiku dok sam bila jaaako mal, a onda su me jedne zime odveli na klizanje na Šalatu. I tu je počelo. Poludjela sam za klizanjem i sa 6.5 godina počela...

J.L.: Kakvi su tvoji treninzi? Koliko vremena provodiš trenirajući? Kako to usklađuješ sa školskim obvezama?
Petra: Idem redom prema tvojim pitanjima: (smije se)

1. treninzi su naporni, ali su i zabavni. Imam puno prijatelja s kojima se tamo družim. 2. kad je škola ujutro, treniram od 15.30 do 18.00 h, a kad je popodne od 7.30 do 10.00 h. Treniram 6 puta tjedno. 3. školske obveze sa treninzima nije mi teško uskladiti. Sve stignem, prolazim s odličnim uspjehom i još imam vremena za uživanje pred televizorom ili računalom.

J.L.: Imaš li vremena za druženje s prijateljima? Gdje izlaziš?

Petra: Vremena se uvijek nađe, no ne privlače me odlasci u disco jer je zagušljivo, puši se. Na maturalcu je bilo o.k. jer smo bili samo osmaši.

J.L.: Skrenule smo s teme. Još malo o klizanju. Imaš lijepe koreografije i haljine. Tko je zaslužan za to?

Petra: Koreografije osmišljava moja trenerica Ivana Jakupčević, balerina

Edina i baletan Tomislav. Haljine šiju u krojačkom studiju „Blamar“. Najdraža mi je ljubičasta sa srebrnim šljokicama, ali sam ju već prerasla.

J.L.: Koja klizačica ti je uzor?

Petra: Jednog dana želim biti poput Yu-Na Kim i Mao Asada.

J.L.: Ostali sportovi?

Petra: Ljeti plivam na Mladosti. Sportovi loptom baš mi i ne idu.

J.L.: Koliko natjecanja imaš u sezoni?

Petra: U sezoni i do 15 natjecanja. Obožavam putovati.

J.L.: Mnogo je tvojih uspjeha. Koji su ti najdraži?

Petra: Najdraži su mi oni najsajniji: 2. mjesto u Europi i juniorska prvakinja Hrvatske.

Razgovarala Ana Matković

HRVATSKO ZVJEZDANO NEBO

UREDILA: Adelisa, 6.a

Blanka Vlašić je najbolja hrvatska skakačica u vis. Na Olimpijskim igrama osvojila je srebrnu medalju, a u Osaki je osvojila zlato.

Janica Kostelić, najbolja hrvatska skijašica svih vremena. 2002. osvojila je 3 zlata, a 2006. zlato i srebro.

Sanja Jovanović, hrvatska plivačica od 2005. do danas osvojila je srebrne, zlatne i brončane medalje.

Goran Ivanišević, hrvatski tenisač, osvajač je Wimbledonu.

Lana Banely, višestruka je prvakinja u tae kwon dou.

DJEČACI odbojka DJEVOJČICE

Odbojkaški klub OŠ Bartola Kašića sastavni je dio ŠŠK. Svaki tjedan imamo treninge u školskoj dvorani gdje uvijek bavimo tehniku i igramo odbojku (dečki protiv cura). Treninzi su super, nisu strogi, uvijek se šalimo i zabavljamo. Prof. Lina-rić nam vodi treninge i vodi nas na turnire. Kao ekipa smo odlični, već smo tri godine za redom među prvih osam u Zagrebu. A i ove godine smo dobro krenuli i nadamo se dobrim rezultatima.

Filip Špoljarec

Djevojčice su na prvenstvu Zagreba pokazale zavidno znanje, no još više su dominirale izgledom. Novi sponzorski dresovi (roditelj Gačina Bilin & Naftalina) doprinijeli su vizualnom dojmu te je ekipa proglašena NAJLJEPŠIM ODBOJKAŠICAMA prvenstva.

Kako se odjenuti za izlazak u disco, školu, crkvu, sportski stil je uvijek IN.

Mi nemamo problema i rado ćemo vam pomoći u tome!

Oči su ogledalo duše (A.Barac)

- istaknite ih maskarom i olovkom, a dušu nahranite poezijom!

Ako si ne možete priuštiti frizera, upotrijebite svoju maštu i spretnost. Ukoliko imate uređaj za ravnanje i frčkanje kose, dobro će vam doći.

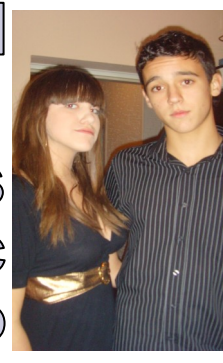

Š
K
O
L
I
A

Za školu, se odjenite pristojno, ali IN. Nemojte imati prekratke majice koje vam otkrivaju bubrege i pupak, jer inače idete kući. Cure-obucite uže traperice, majičice i vestice, samo ne previše otvorene. Nausnice (ringovi) bi dobro došli. Dečki—iako mislite da roze majice ne dolaze u obzir varate se, cure to vole. Uz to bi dobro došle svijetle traperice i bijela vestica. Svojim izborom odjeće pokazali su to Karla Marić i Marcel Orešić

d
i
s
c
o

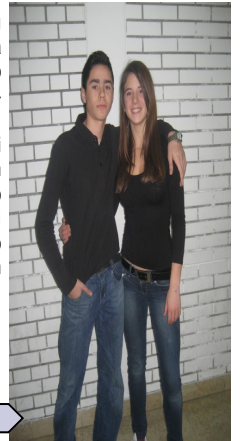
Ako se spremate za izlazak u disco, cure, možete si dopustiti malo opušteniji i jeftiniji look, ali ne treba pretjerivati. Nakit bi dobro došao. Dečki—košulje su IN, upotpunite ih tamnim hlačama. Ana-Maria Škrobo i Marko Tolić su uspjeli!

C
R
K
V
A

Nedjeljni odlazak u crkvu. Ne znate što obući. Cure—traperice, po mogućnosti zatvorene majice ili slatke košuljice. Nakit je dozvoljen, ali ne pretjerano. Ni slučajno nemojte dolaziti u haljinicama i suknjicama iznad koljena, trenirkama i dekoliranim majicama! Dečki—ne odijevajte trenirke za crkvu, već neke lijepe traperice i majice poput vesta. Ugladajte se na: Katarinu Zadro i Ivana Borovca.

Sportaši u našoj školi su dokazali da sport i moda mogu ići zajedno. Ne samo da im odlično stoje traperice i majice, već i slatke IN trenirke. Žana Sirovica i Stjepan Banović nam najbolje pokazuju kako treba izgledati sportski, ali i IN. Curama preporučujemo plišane trenirke u svim bojama.

sportski

look >

„top pet“ - dečki a

Naše top odjevene dečke pitali smo gdje kupuju svoje krpice, imaju li svojeg stilistu (modnog mačka, č. mačku) Vlaho (top dečko br. 1) izjavio je da svoje krpice kupuje na rasprodajama (poniženjima/da se tako kaže za sniženja naučio od raske, misli na izraz!)

1.VLAHO

2.JURAJ

3.IVAN

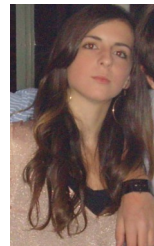
Ivan (top 3) voli se odijevati moderno, ali to ne znači da slijepo slijedi trendove, već pažljivo odabire trendi krpice. Na pitanje o svojoj stilistici samo se zagonetno smješkao.

Juraj, Filip i Mario toliko su se raspricali o krpicama da smo pobjegle glavom bez obzira i odlučile da je bolje ništa ne napisati o njihovom šopingu jer se on pretvara u pravu sapunicu „Zaljubljeni u...odjeću“!

Dorotea&Kika, 8.a

Prilog: frizura i oči pripremile Ana Matković i Jelena Ljubičić

JELENA

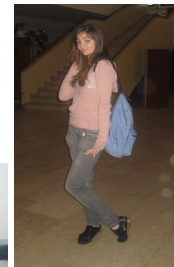

ANA RUŽA

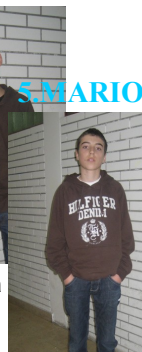
„top pet“ -cure

ANA M.

EMA

4.FILIP

5.MARIO VLATKA

ZDRAVLJE

Da biste bili tako lijepi, trebate biti i zdravi. O zdravlju brinu roditelji, ali i škola. Sistematskim pregledom u školskoj ambulanti i cijepljenjem (u učionici) brinemo o sebi za budućnost.

Hepatitis C i B, tuberkuloza, dječja paraliza ... dio su bolesti koje vrebaju školsku djecu. U našoj školi se svake godine provodi uz sistematske preglede i obvezno cijepljenje učenika. Programom primarne zaštite obuhvaćeni su svi učenici škole.

CIJEPLJENJE

Cijepljenje je redovna zdravstvena zaštita učenika šestih razreda u školi. To je jedan od gorih dana u mom životu. Oduvijek se bojim cijepljenja. Brrr! Kada sam ja došla na red, bila sam sva u strahu. Okrenula sam glavu, čvrsto stisnula oči i, već je bilo gotovo! Nakon cijepljenja malo mi se vrtjelo u glavi, vjerojatno zbog naglog

otvaranja očiju.

Mirna Bikić, 6.a

Do zaključenja ovoga broja nismo uspjeli razgovarati s dr. Štimac, našom liječnicom, stoga smo dodatne informacije pokušali dobiti u pedagoškoj službi kod g. Vilima Kovača.

Kakva je zdravstvena slika učenika?

Pedagog: Zdravstvena slika naših učenika je dobra. Na sistematskim pregledima uočavaju se neke promjene kao iskrivljenje kralježnice, spuštenu stopala. To su pojave koje su povezane s vašim naglim

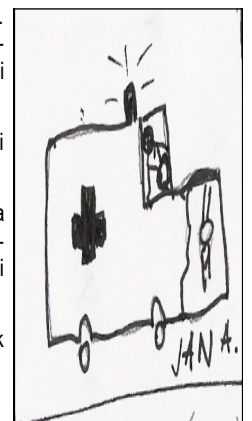
rastom. No o tome će vam više pričati dr. Štimac. Ono na što ću ja upozoriti je nadolazeća sezona gripe koja neće mimoići ni vas ni učitelje.

F.&Z.: Boje li se učenici cijepljenja? Ima li suza?

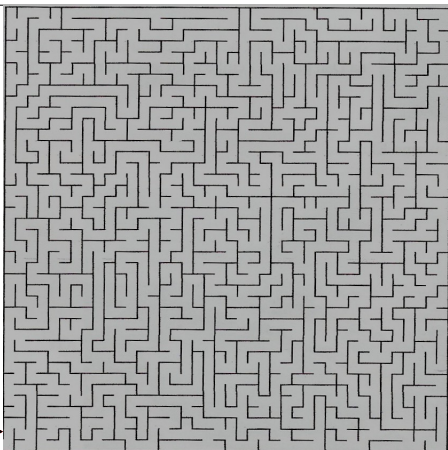
Pedagog: Mi imamo hrabru djecu! Nema niti vrištanja niti plača, nego samo ponekad strah u očima koji se lagano riješi razgovorom.

Bilo straha ili ne, cijepljenje je važno, ipak ne priželjkujemo ga do kraja škole.

Filip & Zlatko, 8.a

Pomozi Ruksiju pronaći put do zlatne medalje
Na SP-u 2009.!

L A B I R I N T

Njam!
Kad prođem ovaj put bit ću na putu do karte za finale!
Hoću sladoled s ulaznicom!

ZAGONETKE

1. Servira se na stol, a nije ni za jesti ni za piti. Što je to?
2. Što sve čuje, a ništa ne govori?
3. Što ide gore-dolje, a nikad se ne pokreće?
4. Ima četiri slova, oduzmeš jedno, ostane pet.
5. Dokad je živjela najstarija osoba na svijetu?
6. Što je teže? 1 kg željeza ili 1 kg sijena?

BISERI IZ KAŠIĆEVIH KLUPA

(šestaši)

Na satu engleskog .

Prof.: Gdje se nalazi Engleska?

Uč.: U Americi!

Na satu hrvatskog.

Prof.: Kako glasi svršeni prezent pomoćnog glagola biti?

Učenik: šuti.

Prof.: No koji zvuk čuješ kad eksplodira bomba?

Učenik: Bum!

Prof.: No, eto tako je i u kajkavskom 1.o.jd., a kako će biti u 2.o.jd.?

Učenik: Buš ...

Drugi učenik: Krivo, Obama!

Prof.: Kako bi zainteresirao prijatelja za skupljanje markica?

Učenik: Pa ja ne bih da i oni skupljaju jer bi onda svi imali isti hobi.

Prof. iz biologije objašnjava dominantna i recesivna svojstva.

Prof.: Hoće li njih dvije imati kovrčavu kosu određeno je genima. Znači obje imaju kovrčavu kosu i kovrčave oči.

Na hrvatskom(glasovi, govorni organi)...

Prof.: Što imate u usnoj šupljini osim jezičine?

Učenik: Aparatić!

Na satu likovnog.

Učenik: Profesorice, znate li kako se zovu mačka i imiš iz crtiča Tom i Jerry?

Na satu zemljopisa.

Prof.: koja je najmnogoljudnija država Europe?

Uč.: Znam! Japan! Jel' to uopće država?

Prof.: Tko rano rani, dvije sreće grabi.Sada vi . Svatko po jednu zav.složenu subjektu rečenicu.

1.učenik.: Tko rano rani, spava mu se cijeli dan.

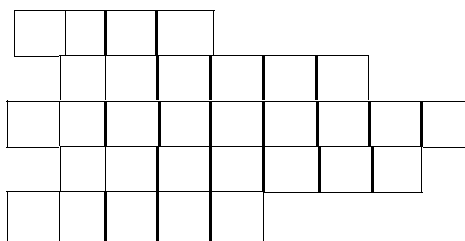
2.učenik: Tko rano rani, zezne pijetla.

Premetaljka: premetanjem slova u riječi dobiješ novu riječ!

RUJAN =

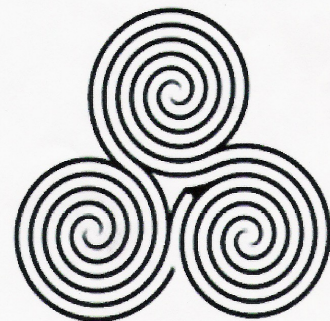
1. grad u Istri
- 2.glavni grad Hrvatske
- 3.najjužniji grad Hrvatske
- 4.Vučedolska golubica je iz...
- 5.crkva Sv.Donata je u...

Adelisa, 6.a

LABIRINT je dvodimenzionalni crtež ili trodimenzionalni prostor u kojemu je snalaženje otežano zbog mogućnosti odabira između velikog broja putova, od kojih neki mogu biti bez izlaza.

Crta: Bruna, 6.b

